

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขเจ็ดสิบเอ็ด

พรมแห่งคำพยากรณ์: การเปิดเผยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการในเอเสเคียลบทที่แปดและนัยสำคัญของสิ่งเหล่านั้นในยุคปัจจุบัน

Jeff Pippenger

2024-02-04

สิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการในเอเสเคียลบทที่แปด เป็นตัวแทนของคนสี่ชั่วอายุของอิสราเอลสมัยใหม่ และการเริ่มต้นของอิสราเอลสมัยใหม่นั้น ได้ถูกทำให้เห็นเป็นแบบโดยการเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณ ประวัติศาสตร์การเริ่มต้นทั้งสองนั้นเป็นพยานถึงวาระสุดท้ายของอิสราเอลสมัยใหม่ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า การเริ่มต้นทั้งสองของอิสราเอล ทั้งอิสราเอลโบราณตามตัวอักษร และอิสราเอลสมัยใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณ ได้รับการยืนยันโดยประวัติศาสตร์การเริ่มต้นของราชอาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอล เมื่อมันแยกตัวออกจากยูดาห์

เมื่ออิสราเอลโบราณได้ตั้งรูปโคทองคำขึ้นนั้น พวกเขาเพิ่งออกมาจากอียิปต์ตามการสำเร็จของคำพยากรณ์ที่ระบุว่าพระเจ้าจะทรงกระทำให้พวกเขาเป็นราชอาณาจักร เรื่องราวของเยโรโบอัม กษัตริย์องค์แรกแห่งราชอาณาจักรอิสราเอลฝ่ายเหนือ ก็มีลักษณะเช่นนั้นอยู่ด้วย เยโรโบอัมได้หลบหนีไปยังอียิปต์จากพระพิโรธของซาโลมอน เขาได้รับพระสัญญาเชิงพยากรณ์จากผู้เผยพระวจนะอาหิยาห์ว่า เขาจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์เหนือสิบในสิบสองเผ่า ก่อนที่คำพยากรณ์นั้นจะสำเร็จ เยโรโบอัมจะหลบหนีไปยังอียิปต์เพื่อให้ตนเองอยู่ห่างจากซาโลมอน จนกระทั่งซาโลมอนสิ้นพระชนม์

อยู่ในเวลานั้น เมื่อเยโรโบอัมออกจากกรุงเยรูซาเล็ม อาหิยาห์ผู้พยากรณ์ชาวซีโลห์ได้พบเขาระหว่างทาง และท่านสวมเสื้อคลุมใหม่อยู่ ทั้งสองอยู่กันตามลำพังในทุ่งนา และอาหิยาห์ก็จับเสื้อคลุมใหม่นั้นที่ท่านสวมอยู่ ฉีกออกเป็นสิบสองชิ้น แล้วกล่าวแก่เยโรโบอัมว่า "จงเอาไปสิบชิ้นเถิด เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะฉีกอาณาจักรออกจากมือของซาโลมอน และจะยกสิบเผ่าให้แก่เจ้า (แต่เขาจะมีอยู่เผ่าหนึ่ง เพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และเพราะเห็นแก่กรุงเยรูซาเล็ม เมืองซึ่งเราได้เลือกจากบรรดาเผ่าทั้งสิบของอิสราเอล) เพราะพวกเขาได้ละทิ้งเรา และได้กราบไหว้อัชโทเรทเทพีของชาวไซดอน เคโมชพระของชาวโมอับ และมีโคมพระของชนชาติอัมโมน และมีได้ดำเนินในทางของเรา มิได้กระทำการที่ถูกต้องในสายตาของเรา และมีได้รักษากฎเกณฑ์และคำพิพากษาของเรา ดังที่ดาวิดบิดาของเขาได้กระทำ ถึงกระนั้นเราจะไม่ยึดเอาอาณาจักรทั้งหมดออกจากมือของเขา แต่จะให้เขาเป็นเจ้านายตลอดวันคืนแห่งชีวิตของเขา เพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราได้เลือกไว้ เพราะเขาได้รักษาบัญญัติและกฎเกณฑ์ของเรา แต่เราจะยึดอาณาจักรออกจากมือของบุตรของเขา และจะยกให้แก่เจ้า คือสิบเผ่า และแก่บุตรของเขา เราจะให้หนึ่งเผ่า เพื่อดาวิดผู้รับใช้ของเราจะมีประทีปอยู่ต่อหน้าเราในกรุงเยรูซาเล็มเสมอไป คือเมืองซึ่งเราได้เลือกไว้ให้เป็นที่สำหรับนามของเรา"

และเราจะรับเจ้าไว้ และเจ้าจะครอบครองตามทุกสิ่งทีจิตใจของเจ้าปรารถนา และเจ้าจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และจะเป็นว่า ถ้าเจ้าจะเชื่อฟังทุกสิ่งที่เราบัญชาเจ้า และจะดำเนินในทางทั้งหลายของเรา และกระทำการที่ชอบธรรมในสายตาของเรา รักษากฎเกณฑ์และบัญญัติของเรา ดังที่ดาวิดผู้รับใช้ของเราได้กระทำ เราจะอยู่กับเจ้า

และจะสร้างราชวงศ์อันมั่นคงให้แก่เจ้า ดังที่เราได้สร้างไว้แก่ดาวิด และจะมอบอิสราเอลให้แก่เจ้า และเพราะเหตุนี้ เราจะให้พงศ์พันธุ์ของดาวิดต้องทนทุกข์ลำบาก แต่ไม่ตลอดไป ฉะนั้น ซาโลมอนจึงทรงแสวงหาที่จะประหารเยโรโบอัม แต่เยโรโบอัมลุกขึ้นหนีไปยังอียิปต์ ไปหา ซิซั กษัตริย์แห่งอียิปต์ และอยู่ในอียิปต์จนสิ้นรัชกาลของซาโลมอน ส่วนพระราชกิจอื่น ๆ ของซาโลมอน และทุกสิ่งทีพระองค์ทรงกระทำ และพระปัญญาของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราชกิจของซาโลมอนหรือ และเวลาที่ซาโลมอนทรงครอบครองในเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นนั้นเป็นเวลาสี่สิบปี แล้วซาโลมอนก็ล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และถูกฝังไว้ในนครดาวิดผู้เป็นบิดาของพระองค์ และเรโหโบอัมราชโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์ 1 พงศกษัตริย์ 11:28-43

เมื่อกษัตริย์ซาโลมอนสิ้นพระชนม์ อาณาจักรจะต้องถูกแบ่งออก และเยโรโบอัมจะต้องเป็นกษัตริย์เหนือสิบเผ่าทางเหนือ ส่วนเรโหโบอัม โอรสของซาโลมอน จะต้องเป็นกษัตริย์ ณ กรุงเยรูซาเล็ม ก่อนที่การแบ่งแยกเผ่าทั้งหลายจะเกิดขึ้น เยโรโบอัมจำเป็นต้องออกมาจากอียิปต์

และเรโหโบอัมเสด็จไปยังเซเคม เพราะอิสราเอลทั้งสิ้นได้มายังเซเคมเพื่อแต่งตั้งพระองค์ให้เป็นกษัตริย์ และอยู่มา เมื่อเยโรโบอัมบุตรของเนบัท ซึ่งยังอยู่ในอียิปต์ ได้ยินเรื่องนั้น (เพราะท่านได้เห็นจากพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน และเยโรโบอัมอาศัยอยู่ในอียิปต์) เขาทั้งหลายจึงใช้คนไปเชิญท่านมา และเยโรโบอัมกับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็มาพบกับเรโหโบอัมว่า "พระราชบิดาของพระองค์ทรงทำให้แอกของพวกเราหนักหน่วง บัดนี้ขอพระองค์ทรงผ่อนปรนการปรนนิบัติอันหนักหน่วงของพระราชบิดาของพระองค์ และแอกอันหนักทีพระองค์ทรงวางไว้บนพวกเราให้เบาลง แล้วพวกเราจะปรนนิบัติพระองค์" พระองค์จึงตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "จงไปก่อนอีกสามวัน แล้วจงกลับมาหาเราอีก" และประชาชนก็จากไป 1 พงศกษัตริย์ 12:1-5

เรื่องราวเกี่ยวกับการที่เรโหโบอัมทรงกระทำอย่างไรในเวลาในช่วงสามวันนั้น ชี้ให้เห็นว่าความผิดตกอยู่ที่การที่พระองค์ทรงปฏิเสธคำปรึกษาของพวกผู้อาวุโสอย่างไร เวลา แต่การแยกของบรรดาเผ่าต่าง ๆ ได้ถูกพยากรณ์ไว้แล้ว ดังนั้นไม่ว่าอย่างไร เหตุการณ์นั้นก็ย่อมต้องเกิดขึ้นอยู่ดี เป็นเรื่องที่ควรสังเกตไว้ ณ ที่นี้สำหรับบทความในอนาคตว่า กระบวนการแห่งการแยกนั้นถูกระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงว่าเป็นเวลาสามวัน อาณาจักรทั้งสองกลับมาเป็นอาณาจักรเดียวกันอีกครั้งในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ และเมื่อเผ่าทางเหนือกับเผ่าทางใต้กลายเป็นอาณาจักรเดียวกันในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการมาถึงของทูตสวรรค์สามองค์แห่งวิวรณ์ บทที่สิบสี่ ทูตสวรรค์ทั้งสามองค์นั้นในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ ได้รับการใช้เป็นแบบอย่างโดยสามวันแห่งการตัดสินใจของเรโหโบอัม ช่วงเวลาสี่สิบหกปีนั้น เมื่อทูตสวรรค์ทั้งสามมาถึงตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 ก็เป็นสามวันเชิงสัญลักษณ์เช่นกัน ซึ่งพระคริสต์ได้ตรัสไว้ในยอห์น บทที่สอง ว่าจะเป็นเวลาทีจำเป็นสำหรับพระองค์ในการยกพระวิหารที่ถูกทำลายขึ้นอีก แต่ส่วนของการศึกษานั้นจะสงวนไว้สำหรับบทความในอนาคต

เมื่อเรโหโบอัมทรงมีพระดำรัสอันโดดเด่นเวลานั้นเมื่อสิ้นสุดสามวัน อาณาจักรทั้งหลายก็ถูกแบ่งแยกออกจากกัน

เมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่ากษัตริย์มิได้ทรงสดับฟังเขา ประชาชนจึงกราบทูลตอบกษัตริย์ว่า "เรามีส่วนอะไรในดาวิดเล่า? เราไม่มีมรดกในบุตรชายของเจสซี โอ อิสราเอล จงกลับไปยังถิ่นที่ของท่านเถิด บัดนี้ ดาวิดเอ๋ย จงดูแลเรือนของตนเองเถิด" ดังนั้นอิสราเอลจึงจากไปยังถิ่นที่ของตน แต่ฝ่ายชนชาติอิสราเอลซึ่งอาศัยอยู่ในหัวเมืองของยูดาห์นั้น

เรโหโบอัมก็ทรงครอบครองเหนือเขา แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมทรงใช้ให้อาโธราม ผู้ซึ่งดูแลการเก็บส่วยไป และอิสราเอลทั้งปวงก็เอาหินขว้างเขาจนตาย เพราะฉะนั้นกษัตริย์เรโหโบอัมจึงทรงรีบเสด็จขึ้นรถรบ เพื่อหนีไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ดังนั้นอิสราเอลจึงกบฏต่อราชวงศ์ของดาวิดตราบจนทุกวันนี้ และต่อมาเมื่ออิสราเอลทั้งปวงได้ยิวว่าเยโรโบอัมกลับมาแล้ว เขาทั้งหลายก็ส่งคนไปเชิญเขามายังที่ประชุม และตั้งเขาเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ไม่มีผู้ใดติดตามราชวงศ์ของดาวิด นอกจากเผ่ายูดาห์เท่านั้น 1 พงศกษัตริย์ 12:16-20

คำพยากรณ์ที่ว่าเยโรโบอัมจะได้รับราชอาณาจักรนั้นได้สำเร็จแล้ว และสำเร็จในเวลาที่เขาออกมาจากอียิปต์เอง ด้วยความหึงหวงที่สถานนมัสการของพระเจ้าอยู่ในนครเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นนครที่พระเจ้าทรงเลือกไว้เพื่อจะทรงสถิตพระนามของพระองค์ เยโรโบอัมจึงเริ่มตั้งระบบเลียนแบบสถานนมัสการ ฐานะปุโรหิต และพิธีนมัสการ ซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดไว้ให้ประกอบได้เฉพาะในเยรูซาเล็มเท่านั้น งานของเยโรโบอัมในการสถาปนาระบบนมัสการปลอมขึ้นในหมู่สิบเผ่าทางเหนือ เป็นภาพขนานโดยตรงกับการกบฏของอาโรนและลูกวัวทองคำ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นพยานอีกประการหนึ่ง ไม่เพียงแต่ถึงกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงเท่านั้น แต่ถึงถึงการกบฏในปี 1863 ด้วย

และเยโรโบอัมกล่าวในใจของตนว่า บัดนี้ราชอาณาจักรจะกลับไปสู่ราชวงศ์ดาวิด ถ้าประชาชนนี้ขึ้นไปถวายเครื่องสัตวบูชาในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ที่เยรูซาเล็ม ใจของประชาชนนี้ก็จะหันกลับไปหานายของตน คือเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ และเขาทั้งหลายจะฆ่าเราเสีย แล้วกลับไปหาเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ เพราะฉะนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษากัน แล้วทรงทำลูกวัวทองคำสองตัว และตรัสแก่ประชาชนว่า การขึ้นไปยังเยรูซาเล็มนั้นเป็นการแก่พวกเจ้ามากเกินไป ดูเถิด โอ อิสราเอล นี่คือพระของเจ้าทั้งหลาย ซึ่งได้นำเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ แล้วพระองค์ทรงตั้งตัวหนึ่งไว้ที่เบธเอล และอีกตัวหนึ่งทรงตั้งไว้ที่ดาน และสิ่งนี้กลายเป็นบาป เพราะประชาชนพากันไปนมัสการต่อหน้าตัวหนึ่งนั้น คือไปถึงดาน และพระองค์ทรงสร้างนิเวศแห่งปุชนียสถานสูง และทรงแต่งตั้งปุโรหิตจากคนสามัญชั้นต่ำสุดของประชาชน ซึ่งมีไซบุตรทั้งหลายของเลวี และเยโรโบอัมทรงกำหนดเทศกาลขึ้นในเดือนที่แปด ในวันที่สิบห้าของเดือน ให้เหมือนเทศกาลที่มีอยู่ในยูดาห์ และพระองค์ทรงถวายบนแท่นบูชา พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นในเบธเอล คือถวายบูชาแก่ลูกวัวทั้งหลายที่พระองค์ทรงทำขึ้น และพระองค์ทรงตั้งปุโรหิตแห่งปุชนียสถานสูงซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ในเบธเอล ดังนั้นพระองค์จึงทรงถวายบนแท่นบูชาซึ่งพระองค์ทรงทำขึ้นในเบธเอล ในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปด คือในเดือนซึ่งพระองค์ได้ทรงคิดขึ้นจากใจของตนเอง และทรงกำหนดเทศกาลขึ้นสำหรับบรรดาบุตรแห่งอิสราเอล และพระองค์ทรงถวายบนแท่นบูชาและเผาเครื่องหอม 1 พงศกษัตริย์ 12:26-33

การกบฏของเยโรโบอัมให้แนวแห่งความจริงอีกประการหนึ่ง เพื่อนำมาทาบลงบนการกบฏของอาโรน การกบฏของเขาไปรเทศแดนตั้งแต่ปี 1863 และการกบฏของเขาริพับลิกัน กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า และโดยการกระทำเช่นนั้น ก็ทำให้พยานหลักฐานเชิงพยากรณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น ในการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปลี่ยนวิธีการที่ทรงกำหนดไว้ในการคัดเลือกฐานะปุโรหิต

ก่อนการกบฏนั้น บุตรหัวปีของทุกเผ่าจะต้องเข้าเป็นส่วนหนึ่งของฐานะปุโรหิต แต่ในการกบฏเรื่องลูกวัวทองคำของอาโรน มีเพียงเผ่าเลวีเท่านั้นที่ยืนอยู่ฝ่ายโมเสส ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเปลี่ยนวิธีการที่ได้ทรงกำหนดไว้สำหรับจัดหาชายเข้าสู่ฐานะปุโรหิต และนับแต่นั้นเป็นต้นมาก็มีเพียงวงศ์วานของเลวีเท่านั้นที่จะประกอบขึ้นเป็นฐานะปุโรหิต

และเมื่อโมเสสเห็นว่าประชาชนเปลือยกายอยู่ (เพราะอาโรนได้กระทำให้พวกเขาเปลือยกาย จนเป็นที่อับอายในท่ามกลางศัตรูของตน) โมเสสจึงยืนอยู่ที่ประตูค่าย และกล่าวว่า "ผู้ใดอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์ จงมาหาเรา" แล้วบรรดาบุตรชายทั้งหลายของเลวีได้มาชุมนุมกันเข้าหาท่าน และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า "พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า 'จงให้ทุกคนเอาดาบคาดไว้ที่ข้างกายของตน แล้วเข้าออกจากประตูนี้ไปตั้งประตุนั้นหัวค่าย และจงฆ่าทุกคน ไม่ว่าพี่น้องของตน สหายของตน หรือเพื่อนบ้านของตน'" และบุตรหลานของเลวีก็กระทำตามคำของโมเสส และในวันนั้นมีประชาชนล้มตายประมาณสามพันคน อพยพ 32:25-28

เยโรโบอัมได้ปลอมแปลงพระราชกิจที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไว้ในการกบฏของอาโรน เมื่อพระเจ้าทรงตั้งฐานะปุโรหิตใหม่ขึ้นจากเผ่าเลวี เพราะเยโรโบอัม "ทรงตั้งคนสามัญที่สูงสุดในหมู่ประชาชนให้เป็นปุโรหิต ซึ่งมีได้เป็นบุตรทั้งหลายของเลวี" การกบฏในตอนต้นแห่งอาณาจักรของสิบเฝ้าทางเหนือ มีลักษณะคู่ขนานกับการกบฏของอาโรนและพวกคนโง่ที่เต็นรำ การกบฏนั้นเกิดขึ้นภายหลังการออกจากอียิปต์ เพื่อให้คำพยากรณ์ซึ่งทรงสัญญาว่าจะสถาปนาอาณาจักรหนึ่งขึ้นนั้นสำเร็จ ในทั้งสองกรณี ได้มีการสถาปนาฐานะปุโรหิตใหม่ขึ้น ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากระเบียบเดิมในการคัดเลือกปุโรหิต

การกบฏด้วยลูกวัวทองคำของอาโรนได้ถูกทำซ้ำอีกครั้ง แต่เยโรโบอัมได้กระทำยิ่งกว่านั้นเป็นทวีคูณ เพราะเขาได้ทำลูกวัวทองคำขึ้นสองตัวและตั้งไว้ในสองเมือง เมืองดานเป็นตัวแทนของศิลปะแห่งการปกครองของรัฐ เพราะคำว่า Dan หมายถึง "พิพากษา" และเมืองเบธเอลเป็นตัวแทนของศิลปะแห่งการปกครองของคริสตจักร เพราะคำว่า Bethel หมายถึง "พระนิเวศของพระเจ้า" ลูกวัวทองคำเหล่านั้นมีสัญลักษณ์อย่างเดียวกันกับลูกวัวของอาโรน แต่เพิ่มพยานหลักฐานเรื่องการรวมตัวกันของคริสตจักรกับรัฐตั้งที่สองเมืองนั้นเป็นตัวแทน ลูกวัวเป็นรูปแบบสูงสุดของเครื่องบูชาแบบนอกศาสนา และฉนั้นจึงเป็นตัวแทนของเครื่องถวายพระคริสต์ปลอมแปลง ทองคำเป็นสัญลักษณ์ของบาบิโลน และลูกวัวนั้นเป็นรูปของสัตว์ร้าย เช่นเดียวกับที่อาโรนได้ตั้งวันนมัสการอันเท็จ เยโรโบอัมก็ได้ตั้งเทศกาลขึ้นด้วย และจงใจให้วันกำหนดของเทศกาลนั้นไม่ตรงกับเวลาของการนมัสการแท้ในกรุงเยรูซาเล็ม

องค์ประกอบทั้งสี่ของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงนั้น ได้รับการเป็นตัวแทนไว้ในคำพยานแห่งการกบฏของเยโรโบอัม ได้แก่ เครื่องบูชาเท็จ (ลูกวัว) พระคริสต์เท็จ (แท่นบูชา) รูปสัตว์ร้าย (การผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ) วันนมัสการเท็จ (วันอาทิตย์) และฐานะปุโรหิตปลอมแปลง

การเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณ การเริ่มต้นของสิบเฝ้าทางเหนือในฐานะอาณาจักรหนึ่ง และการเริ่มต้นของอิดเวนต์ิสทั้งปวง ล้วนมีองค์ประกอบเชิงพยากรณ์เดียวกัน และเมื่อพิจารณาร่วมกันแล้ว องค์ประกอบเหล่านี้ชี้ให้เห็นองค์ประกอบเชิงพยากรณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึง อิสราเอลโบราณได้ออกมาจากความเป็นทาสแห่งอียิปต์ เยโรโบอัมได้ออกมาจากอียิปต์ซึ่งเขาได้หลบหนีไปเพื่อให้พ้นจากการขมเหงของซาโลมอน และอิดเวนต์ิสมีแบบมิลเลอไรต์ก็เพิ่งได้ออกมาจากความเป็นทาสแห่งสันตะสำนัก.

ฐานะปุโรหิตของเลวีได้ถูกสถาปนาขึ้นในคราวการกบฏของอาโรน ฐานะปุโรหิตเทียมเท็จของคนชั้นต่ำที่สุดได้ถูกตั้งขึ้นในคำพยานของเยโรโบอัม และเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเข้าทำพันธสัญญากับลัทธิอิดเวนต์ิสมีแบบมิลเลอไรต์ ตามคำของเปโตร

พวกมิลเลอไรต์ก็เป็น "ชั่วอายุที่ทรงเลือกสรรแล้ว เป็นปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติพิเศษ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ประกาศพระคุณอันเลิศของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันนำอัสرارีย์ของพระองค์" ความสว่างที่พวกมิลเลอไรต์ได้รับการทรงเรียกให้เข้าสู่ นั่นคือความสว่างแห่งอัญมณีของมิลเลอไรต์ซึ่งถูกแสดงไว้บนแผ่นจารึกสองแผ่นของฮาบากุก อันได้ถูกทำให้เป็นแบบไว้แล้วในประวัติการกบฏของอาโรนโดยแผ่นจารึกสองแผ่นแห่งพระบัญญัติสิบประการ ส่วนความมืดซึ่งพวกเขาได้รับการทรงเรียกให้ออกมานั้น คือยุคมืดแห่งการปกครองของสันตะปาปา ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบไว้แล้วโดยความมืดแห่งการเป็นทาสในอียิปต์

เมื่อพระคริสต์ทรงยกพระวิหารซึ่งถูกเหยียบย่ำลงโดยทั้งลัทธินอกศาสนาและอำนาจสันตะปาปาขึ้น พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งนั้นภายในระยะเวลาสี่สิบหกปี ตั้งแต่ ค.ศ. 1798 ถึง ค.ศ. 1844 เมื่อพระองค์ได้ทรงสถาปนาพระวิหารแล้ว เมื่อนั้นในฐานะทูตแห่งพันธสัญญา พระองค์ก็เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างฉับพลันในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เพราะพระองค์ได้ทรงสถาปนาพระวิหารซึ่งถูกเหยียบย่ำและทำลายลงนั้นขึ้นใหม่ และพระองค์ยังได้ทรงชำระพวกปุโรหิตซึ่งเป็นที่แทนโดยเผ่าเลวีด้วย

แต่ผู้ใดจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของพระองค์? และผู้ใดจะยืนหยัดอยู่ได้เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็นดุจไฟของผู้ถูกลง และดุจสับของช่างซั๊กฟอก และพระองค์จะประทับนั่งดูผู้ถูกลงและผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์ และพระองค์จะทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวี และทรงชำระพวกเขาตูดทองคำและเงิน เพื่อพวกเขาจะได้ถวายเครื่องบูชาแด่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม แล้วเครื่องบูชาของยูด้าห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่พระยาห์เวห์ ดังเช่นในสมัยก่อน และดังเช่นในกาลก่อน ๆ มาลาคีย์ 3:2-4

ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 พระคริสต์ได้เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างฉับพลัน และได้ทรงเข้าทำพันธสัญญากับชนชาติหนึ่งซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนโดยปุโรหิตเลวี แต่ภายในปี ค.ศ. 1863 พวกเขาได้กระทำการกบฏชำระอาโรน และปุโรหิตแห่งขบวนการมิลเลอไรต์ก็ได้เปลี่ยนผ่านไปสู่ปุโรหิตแห่งเลาตีเซีย ดังที่มีภาพแทนโดยปุโรหิตของเยโรโบอัมซึ่งมาจากคนชั้นต่ำที่สุด และพวกคนโง่เขลาที่เดินร่ำของอาโรน กระนั้น คำพยานเรื่องการกบฏของเยโรโบอัมยังมีคำพยานที่ใหญ่ยิ่งกว่านั้นเกี่ยวกับการกบฏในปี ค.ศ. 1863 เมื่อเยโรโบอัมสถาปนาระบบนมัสการเท็จของตนขึ้น ผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งจากกรุงเยรูซาเล็มก็ถูกส่งมาเพื่อทำพิธีการกบฏของเยโรโบอัม ดังที่เป็นแบบอย่างโดยการที่แอ็ดเวนติสสายมิลเลอไรต์ถูกนำไปยอมรับวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติสิบประการว่าเป็นวันพักผ่อน.

เมื่อแอ็ดเวนติสยอมรับแสงสว่างแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สามและเรื่องสถานบริสุทธิ์ พวกเขาก็เป็นคำตักเตือนแก่โปรเตสแตนต์เหล่านั้นซึ่งได้ปฏิเสธแสงสว่างอันเพิ่มพูนจากการคลีตร้าซึ่งเริ่มขึ้นในวาระแห่งที่สุดปลายในปี 1798 เช่นเดียวกับที่อิสราเอลโบราณได้ลี้มวันสะบาโตในระหว่างการเป็นทาสอยู่ในอียิปต์ คริสตจักรในถิ่นทุรกันดารก็ได้ลี้มวันสะบาโตไปแล้วเมื่อถึงปี 1798 แสงสว่างอันเพิ่มพูนของข่าวสารเรื่องโม่งแห่งการพิพากษาซึ่งพวกมิลเลอไรต์นำมานั้น ในที่สุดได้นำไปสู่เรื่องสถานบริสุทธิ์และพระบัญญัติของพระเจ้า

ความสว่างนั้นมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และเป็นตัวแทนของการทำพิธีการนมัสการเท็จแก่บรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้ออกมาโดยสิ้นเชิงจากหลักคำสอนเท็จของนิกายคาทอลิก การนมัสการดวงอาทิตย์คือเครื่องหมายแห่งอำนาจของนิกายคาทอลิกเหนือคริสตจักรทั้งหลายที่กลับคืนเข้าสู่อ้อมกอดของนาง การทำหิมนั้นถูกเป็นภาพแทนไว้ในการสถาปนาระบบการนมัสการเท็จของเยโรโบอัม

และเยโรโบอัมได้ทรงกำหนดเทศกาลหนึ่งในเดือนที่แปด ในวันที่สิบห้าของเดือน
คล้ายกับเทศกาลที่มีอยู่ในยูดาห์ และพระองค์ได้ถวายบนแท่นบูชา พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น ในเบธเอล
ทรงถวายบูชาแก่ลูลูว่าที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น
และได้ทรงตั้งปุโรหิตแห่งปุชนียสถานสูงซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในเบธเอล
ดังนั้นในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปด คือในเดือนซึ่งพระองค์ได้ทรงคิดขึ้นจากพระทัยของพระองค์เอง
พระองค์จึงถวายบนแท่นบูชาซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในเบธเอล
และทรงกำหนดเทศกาลสำหรับชนชาติอิสราเอล และพระองค์ได้ทรงถวายบนแท่นบูชาและเผาเครื่องหอม
และดูเถิด มีคนของพระเจ้าผู้หนึ่งมาจากยูดาห์ยังเบธเอลตามพระวณะของพระยาห์เวห์
และเยโรโบอัมกำลังยืนอยู่ข้างแท่นบูชาเพื่อจะเผาเครื่องหอม
และเขาได้ร้องกล่าวโทษแท่นบูชาตามพระวณะของพระยาห์เวห์ว่า "โอ แท่นบูชา แท่นบูชา
พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนิ้ว่า ดูเถิด จะมีเด็กคนหนึ่งบังเกิดแก่ราชวงศ์ดาวิด ชื่อโยสิยาห์
และบนเจ้านั้นเขาจะถวายปุโรหิตแห่งปุชนียสถานสูงผู้เผาเครื่องหอมบนเจ้า
และกระดูมนษย์จะถูกเผาบนเจ้า" และในวันเดียวกันนั้นเขาได้ให้หมายสำคัญไว้ว่า
"นี่คือหมายสำคัญซึ่งพระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้ ดูเถิด แท่นบูชาจะแตกออก
และถ้าที่อยู่บนนั้นจะแตกกระจายออกมา" และต่อมาเมื่อกษัตริย์เยโรโบอัมได้ยินถ้อยคำของคนของพระเจ้า
ซึ่งได้ร้องกล่าวโทษแท่นบูชาในเบธเอล พระองค์ก็ทรงเหยียดพระหัตถ์ออกจากแท่นบูชา ตรัสว่า
"จงจับเขาไว้"

และมือของเขาซึ่งเขาเหยียดออกต่อสู้นั้นก็เหี่ยวแห้งไป จนเขาไม่อาจดึงกลับเข้ามาหาตนได้
แท่นบูชาก็แตกออกด้วย และถ้าถ่านก็แตกกระจายออกจากแท่นบูชา
ตามหมายสำคัญซึ่งคนของพระเจ้าได้ให้ไว้โดยพระวณะของพระยาห์เวห์
แล้วกษัตริย์ตรัสตอบและรับสั่งแก่คนของพระเจ้าว่า
บัดนี้จงวิงวอนต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน และอธิษฐานเผื่อข้าพเจ้า
เพื่อมือของข้าพเจ้าจะได้กลับคืนเป็นปกติอีกครั้งหนึ่ง แล้วคนของพระเจ้ายิ่งวิงวอนต่อพระยาห์เวห์
และมือของกษัตริย์ก็กลับคืนเป็นปกติดังเดิม และเป็นเหมือนแต่ก่อน และกษัตริย์ตรัสแก่คนของพระเจ้าว่า
จงมากับเราไปที่วัง และรับการบำรุงกำลัง แล้วเราจะให้บำเหน็จแก่ท่าน แต่คนของพระเจ้าทูลกษัตริย์ว่า
ถึงแม้ท่านจะให้ทรัพย์สินครึ่งหนึ่งแห่งราชอาณาจักรของท่านแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะไม่เข้าไปกับท่าน
ทั้งจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำในสถานที่นี้
เพราะพระวณะของพระยาห์เวห์ได้ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้อย่างนั้นว่า อย่ารับประทานอาหาร อย่าดื่มน้ำ
และอย่ากลับไปตามทางเดิมที่เข้ามา ดังนั้นเขาจึงไปอีกทางหนึ่ง และมีได้กลับไปตามทางที่เขามายังเบธเอล
1 พงศกษัตริย์ 12:32-13:10

พร้อมกับการกบฏของลูกโคทองคำในการเป็นพยานของอาโรนและเยโรโบอัม การสถาปนาที่แท้จริงของระบบ
การนมัสการเทียมเท็จซึ่งเยโรโบอัมทรงกำหนดไว้ก็ถูกรวมอยู่ในการเป็นพยานของเขาด้วย
การสถาปนาเป็นภาพแทนของความแตกต่างระหว่างการนมัสการซึ่งจะต้องกระทำในกรุงเยรูซาเล็ม
กับระบบปลอมแปลงของเยโรโบอัม ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าทรงนำชนชาติของพระองค์
ออกจากความมืดแห่งการปกครองของสันตะปาปาเข้าสู่ความสว่างฝ่ายคำพยากรณ์อันนำอัสจรรย
ซึ่งเป็นภาพแทนโดยทูตสวรรค์สามองค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่
คริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายได้ปฏิเสธความสว่างนั้น และโดยการกระทำเช่นนั้น ในปี 1844
พวกเขาจึงกลายเป็นบุตรของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก

การนมัสการของเยโรโบอัมเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของระบบการนมัสการของคาทอลิก และในเรื่องราวของเขา
อาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอลเป็นตัวแทนของระบบเทียมเท็จแห่งคาทอลิกที่ชาวโปรเตสแตนต์ในประวัติศาสตร์
สตรัมิลเลอไรต์ได้เลือกที่จะคงอยู่ในนั้น สัญลักษณ์ของระบบนั้นคือการนมัสการดวงอาทิตย์

หญิงพรหมจารีผู้ซื่อสัตย์และมีปัญญา ผู้ได้เข้าไปในอภิสุทธิสถานเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นภาพแทนการตักเตือนแก่พวกโปรเตสแตนต์ซึ่งเพิ่งกลับไปอยู่ใต้อิทธิพลของคาทอลิก และได้กลายเป็นบุตรสาวทั้งหลายของโรม ในการสถาปนาระบบการนมัสการปลอมแปลงของเยโรโบอัม ผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งได้มาจากยูดาห์และตักเตือนเยโรโบอัม จึงเป็นภาพต้นแบบของหญิงพรหมจารีผู้ซื่อสัตย์ที่ได้เข้าไปในอภิสุทธิสถาน และถูกนำไปให้ยอมรับธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า เรื่องราวของผู้เผยพระวจนะผู้นั้นและการตักเตือนของเขาต่อเยโรโบอัมนั้นให้ความกระจ่างอย่างยิ่งเมื่อนำมาพิจารณาถึงการกบฏในปี ค.ศ. 1863 กระนั้น เรื่องราวนี้จำเป็นต้องรอไว้ก่อนจนกว่าจะได้วางตอนจบไว้ควบคู่กับตอนต้นเสียก่อน

จุดเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณ อาณาจักรของเยโรโบอัม และอิสราเอลสมัยใหม่ ล้วนสอดคล้องกัน และเมื่อรวมกันแล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นพยานสามประการถึงจุดจบของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรรณ์บทที่สิบสาม ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า ผู้สตัยชื่อแห่งแอ็ดเวนต์สมัยมิลเลอร์ไรต์ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้กลายเป็นเขาโปรเตสแตนต์ที่แท้จริงของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน และพวกเขาได้เป็นเช่นนั้นในประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นขึ้น ณ เวลาสิ้นสุดในปี ค.ศ. 1798 ปี ค.ศ. 1798 เป็นจุดเริ่มต้นของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ คือสหรัฐอเมริกา และเป็นการสถาปนาเขาโปรเตสแตนต์ที่แท้จริงของแอ็ดเวนต์สมัยในสหรัฐอเมริกา ในประวัติศาสตร์แห่งจุดเริ่มต้นนั้นเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์แห่งจุดจบของสหรัฐอเมริกา เพราะพระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นภาพประกอบถึงจุดจบของสิ่งนั้นอยู่เสมอ

พยานผู้เริ่มต้นทั้งสามของอิสราเอลโบราณ อิสราเอลสมัยใหม่ และอิสราเอลของเยโรโบอัม เป็นภาพประกอบถึงวาระสุดท้ายของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน แต่ยังมีอีกวาระสุดท้ายหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องนำมาแสดงไว้ล่วงหน้า ก่อนจะลำดับคำพยานของผู้เผยพระวจนะซึ่งมาจากยูดาห์และได้ตำหนิเยโรโบอัม ประวัติศาสตร์แห่งวาระสุดท้ายที่จำเป็นต้องรวมไว้ด้วยนั้น คือวาระสุดท้ายของราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ของอิสราเอล ดังที่มีผู้เผยไว้โดยผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล

ไม่ควรถูกลืมนะว่า สิ่งที่เรากำลังยกขึ้นมาเป็นภาพประกอบอยู่ในขณะนี้ก็คือ การกบฏในปี 1863 นั้นถูกทำเครื่องหมายไว้โดยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการแรกแห่งเอเสเคียลบทที่แปด ซึ่งก็คือรูปเคารพแห่งความหึงหวง เมื่อเราได้กล่าวถึงการสิ้นสุดของอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ตามที่เอเสเคียลเป็นผู้แทนไว้แล้ว เราจะมีหลักฐานมากเกินพอที่จะยืนยันว่าการกบฏในปี 1863 ได้รับการพรรณนาไว้โดยการกบฏของอาโรนและเยโรโบอัม และว่ามันชี้ให้เห็นถึงการเริ่มต้นของชนรุ่นแรกในสี่ชั่วอายุของแอ็ดเวนต์แบบเลาตีเซีย

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

พระวจนะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า “ยิ่งกว่านั้น เจ้ามนุษย์เอ๋ย จงเอาไม้ท่อนหนึ่งมาเขียนไว้บนนั้นว่า สำหรับยูดาห์ และสำหรับลูกหลานอิสราเอลผู้เป็นสหายของเขา แล้วจงเอาไม้ท่อนหนึ่งมาเขียนไว้บนนั้นว่า สำหรับโยเซฟ คือไม้ของเอฟราอิม และสำหรับวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดผู้เป็นสหายของเขา และจงนำไม้เหล่านั้นมาต่อเข้าด้วยกันให้เป็นไม้ท่อนเดียว และมันจะกลายเป็นอันเดียวกันในมือของเจ้า และเมื่อชนชาติของเจ้าจะกล่าวแก่เจ้าว่า ท่านจะไม่บอกเราหรือว่าสิ่งเหล่านี้หมายความว่าอย่างไร จงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะเอาไม้ของโยเซฟซึ่งอยู่ในมือของเอฟราอิม และเอาบรรดาเผ่าของอิสราเอลผู้เป็นพวกเดียวกับเขา

และจะนำมารวมกับเขา คือกับไม้ของยูดาห์ และกระทำให้เป็นไม้ท่อนเดียว
และมันจะเป็นอันเดียวกันในมือของเรา และไม้ที่เจ้าเขียนไว้ นั้นจะอยู่ในมือของเจ้าต่อหน้าต่อตาพวกเขา
และจงกล่าวแก่พวกเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด
เราจะนำลูกหลานอิสราเอลออกมาจากท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายซึ่งพวกเขาได้ไปอยู่
และจะรวบรวมพวกเขาจากทุกด้าน และนำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินของตนเอง”

และเราจะกระทำให้เขาทั้งหลายเป็นชนชาติเดียวกันในแผ่นดิน บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล
และกษัตริย์องค์เดียวจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหมด และเขาจะไม่เป็นสองชนชาติอีกต่อไป
ทั้งจะไม่ถูกแบ่งออกเป็นสองราชอาณาจักรอีกเลย
เขาทั้งหลายจะไม่ทำให้ตนเป็นมลทินอีกด้วยรูปเคารพของตน หรือด้วยสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของตน
หรือด้วยบรรดาการละเมิดของตน แต่เราจะช่วยเขาให้รอดพ้นจากที่อาศัยทั้งสิ้นของเขา
ซึ่งเขาได้กระทำบาปในที่เหล่านั้น และเราจะชำระเขาให้สะอาด ดังนั้นเขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา
และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขา
และเขาทั้งหมดจะมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำพิพากษาของเรา
และจะรักษากฎเกณฑ์ของเรา และกระทำตาม
และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา
อันเป็นที่ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขาได้อาศัยอยู่ และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในนั้น คือทั้งตัวเขา
และลูกหลานของเขา และลูกหลานของลูกหลานของเขาเป็นนิตย์
และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายของเขาเป็นนิตย์ ยิ่งกว่านั้น
เราจะกระทำพันธสัญญาแห่งสันติสุขกับเขาทั้งหลาย และพันธสัญญานั้นจะเป็นพันธสัญญานิรันดร์กับเขา
และเราจะสถาปนาเขาทั้งหลาย และทวีจำนวนเขาทั้งหลาย
และจะตั้งสถานนมัสการของเราไว้ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิตย์
พลับพลาของเราก็จะอยู่กับเขาทั้งหลายด้วย เออ เราจะเป็นพระเจ้าของเขา
และเขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา และบรรดาประชาชาติจะรู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์
ผู้ทรงชำระอิสราเอลให้บริสุทธิ์ เมื่อสถานนมัสการของเราอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิตย์ เอเสเคียล
37:15-28